У траві лоскотливій —
аж приємно ходить!—
на листочку від сливи
цокотунчик сидить.

Він нікого не кривдить,
бо нітрохи не злий.
Він веселий, і діти
люблять гратися з ним,
бо до самої ночі
через лагідний день
свою пісню охоче
цокотунчик веде.

Їй підспівує листя,
Їй підспівує ліс...

Ти йому посміхнися,
як зустрінеш колись.
А впізнать його просто:
він пухнастий такий,
невеличкого зросту
і увесь — голубий...